

[AM2023.03.09B]

Retten i Aalborgs DOM - 9. marts 2023 - 4-1483/2022 - 5100-84266-00003-21

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født februar 1966

Anklageskrift er modtaget den 16. marts 2022.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

Databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2, og stk. 5, litra a, jf. stk. 9, jf. artikel 6, stk. 1 og artikel 9, stk. 1, jf. databeskyttelseslovens § 41, stk. 1, nr. 4, jf. stk. 3

ved i perioden mellem den 26. september 2019 og den 30. september 2019 at have behandlet oplysninger, herunder helbredsoplysninger, om *Forurettede1*, uden at betingelserne for lovlig behandling af personoplysninger var opfyldt, og uden at undtagelserne til forbuddet mod behandling af særlige kategorier af oplysninger var opfyldt, idet tiltalte hængte en udskrift af en e-mail af 11. juli 2019, sendt fra *Forurettede1* til ... Byråd, indeholdende oplysninger om helbredsmæssige forhold og personoplysninger af beskyttelsesværdig karakter op på en opslagstavle i *Virksomheds* lokaler, hvortil personalet har adgang.

2.

Databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2, og stk. 5, litra a, jf. stk. 9, jf. artikel 6, stk. 1 og artikel 9, stk. 1, jf. databeskyttelseslovens § 41, stk. 1, nr. 4, jf. stk. 3

ved i perioden mellem den 26. september 2019 og den 30. september 2019 at have behandlet oplysninger, herunder helbredsoplysninger, om *Forurettede2*, uden at betingelserne for lovlig behandling af personoplysninger var opfyldt, og uden at undtagelserne til forbuddet mod behandling af særlige kategorier af oplysninger var opfyldt, idet tiltalte hængte en udskrift af en e-mail af 12. juli 2019, sendt fra *Forurettede2* til ... Byråd, indeholdende oplysninger om helbredsmæssige forhold og personoplysninger af beskyttelsesværdig karakter op på en opslagstavle i *Virksomheds* lokaler, hvortil personalet har adgang.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i de faktiske forhold, men nægtet sig skyldig i overtrædelse af databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2, og stk. 5, litra a, jf. stk. 9, jf. artikel 6, stk. 1 og artikel 9, stk. 1, jf. databeskyttelseslovens § 41, stk. 1, nr. 4, jf. stk. 3.

Sagens oplysninger

[FORKLARINGER UDELADT]

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Det lægges til grund som ubestridt, at tiltalte i egenskab af tillidsmand på arbejdspladsen *Virksomhed* af sin chef modtog to printede mails sendt fra *Forurettede1* og *Forurettede2* til ... Byråd henholdsvis den 11. og 12. juli 2019. Det lægges også til grund, at tiltalte af egen drift hængte de to mails, han modtog i papirform op på en opslagstavle i *Virksomheds* lokaler, hvortil personalet har adgang, og at de to mails hang på tavlen i perioden fra den 26. september 2019 til den 30. september 2019.

Spørgsmålet er herefter, om handlingen er omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, om tiltalte er dataansvarlig, samt om oplysningerne i de to mails er omfattet af artikel 6 og artikel 9 i databeskyttelsesforordningen.

Af databeskyttelsesforordningen artikel 2, stk. 1 fremgår det, at denne forordning finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Det lægges til grund, at de to mails er sendt elektronisk, at de forefindes i elektronisk form hos *Kommune*, og at de er behandlet elektronisk af modtagerne af de to mails. Det forhold, at de to mails på et tidspunkt blev printet og givet til tiltalte, der hængte dem på en opslagstavle, bevirker ikke, at anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordning ikke finder anvendelse. Dette følger tillige af afgørelse fra Højesteret i U 2011.2343. Det lægges videre til grund, at tiltalte ikke behandlede oplysningerne som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter, idet han modtog de to mails på sin arbejdsplads og foretog sine handlinger som led i sit professionelle virke. Der er således ikke tale om sædvanlige og legitime private aktiviteter fra tiltales side, hvorfor handlingen falder ind under databeskyttelsesforordningens artikel 2.

Spørgsmålet er herefter, om tiltalte kan anses som dataansvarlig, som dette defineres i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 7. Efter tiltaltes forklaring satte han på eget initiativ de to mails op på en opslagstavle hos *Virksomhed*, idet han ville informere sine kolleger om *Forurettede1's* og *Forurettede2's* holdning i sagen, og hvad de havde foretaget sig i den anledning. Tiltalte har tillige forklaret, at ophængningen ikke var et led i arbejdet som tillidsrepræsentant. På den baggrund finder retten, at tiltalte må anses for dataansvarlig i forbindelse med behandlingen af personoplysninger ved ophængningen af de to mails.

Det lægges til grund efter indholdet af de to mails, at de begge indeholdt oplysninger om *Forurettede1* og *Forurettede2*s helbred på en sådan måde, at det må anses omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1. Retten har herved lagt vægt på, at *Forurettede1* skrev, at han var kørt totalt psykisk ned af det dårlige arbejdsmiljø, og at *Forurettede2* skrev, at han gik med en depression, der til tider førte til selvmordstanker som følge af det dårlige psykiske arbejdsmiljø på arbejdspladsen.

Efter forklaringerne fra *Forurettede1* og *Forurettede2* lægger retten til grund, at hverken *Forurettede1* eller *Forurettede2* havde givet samtykke til tiltalte til at behandle deres personoplysninger. De øvrige undtagelser omfattet af databeskyttelsesforordningen artikel 9, stk. 2 finder heller ikke efter sagens oplysninger anvendelse.

I relation til lovligheden af tiltaltes handling set i lyset af, at tiltalte ikke havde samtykke fra *Forurettede1* og *Forurettede2* til ophængningen af de to mails, finder retten at behandlingen af personoplysningerne ikke var nødvendig for at forfølge en legitim interesse jf. databeskyttelsesforordningen artikel 6, stk. 1, litra f. Retten har herved lagt vægt på at det ikke var nødvendigt at informere kolleger om status i den verserende personalesag for *Forurettede1* og *Forurettede2*. Der forelå således ikke et sagligt formål med ophængningen af de to mails. Ligeledes finder retten, at *Forurettede1* og *Forurettede2* havde en interesse og forventning om, at indholdet af deres mails ikke kom til deres kollegers kundskab, idet de begge har forklaret, at de forventede, at de to mails blev behandlet med fortrolighed.

Som følge heraf er tiltalte skyldig i forhold 1 og 2.

Sanktion

Det fremgår af sagen, at overtrædelsen skete i september 2019, og at Datatilsynet efter en høringsproces, indgav anmeldelse til Nordjyllands Politiet den 11. februar 2021. Anklageskriftet blev udfærdiget den 16. marts 2022, og sagen var oprindeligt berammet til den 11. oktober 2022, men blev udsat, da tiltalte ønskede en forsvarer, hvilket han ikke tidligere var vejledt om. Hovedforhandlingen blev således udsat og gennemført den 2. marts 2023.

Retten finder, at der er tale om et forholdsvis ukompliceret hændelsesforløb og dermed straffesag. Henset hertil, og da det ikke beror på tiltaltes forhold, at den samlede lange sagsbehandlingstid der er genereret af flere myndigheder har overskredet det rimelige, finder retten, at tiltalte skal kompenseres herfor i medfør af straffelovens § 82, nr. 13 og efter de principper, der er anført af Højesteret i U2012.2316H.

Straffen fastsættes herefter til en bøde på 22.500 kr., jf. databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2, og stk. 5, litra a, jf. stk. 9, jf. artikel 6, stk. 1 og artikel 9, stk. 1, jf. databeskyttelseslovens § 41, stk. 1, nr. 4, jf. stk. 3. Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Som følge af den lange sagsbehandlingstid skal statskassen betale sagens omkostninger.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal betale en bøde på 22.500 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.